

DICTAT DIÈRESI

PASSEIG DIÛRN

La Lluïsa, mentre prenia un descafeïnat i una ensaïmada al bar, observava els cotxes de l'atapeïda cruïlla del davant. El semàfor donava fluïdesa al trànsit. El veïnat encara dormia. El proveïdor del bar descarregava raïm. La Lluïsa no aconseguia treure's el maleït mal d'oïda que l'amoïnava feia dies. De cop, va sentir una increïble coïssor per tot el cos i va gratar-se amb fruïció fins que s'adonà que un transeünt la mirava de reüll. En anar a pagar, resultà que aquell matí el cafè era gratuït i només calia pagar l'ensaïmada. Ella, agraïda, va deixar una bona propina. Però per la seva espontaneïtat va quedar ben lluïda: va donar més propina que no valia el cafè. Sort que el mal d'oïda havia disminuït.

Fragment adaptat de *Dictats a mà* (Dolors Juanola, Montserrat Torra, Ivonne Tutusaus i Pere Jordi Verdoy)